

det hele Telefonsystem i Storbritannien og Irland. Hvorfor da gøre to Bid i eet Kirsebær?" I samme Retning skriver det andet Fagblad „The Electrical Review“, og beretter i Marts 1893, at Udvalget for de parlamentariske Kommissioner allerede har foreslaaet, at der skal nedsettes en ny Kommission for atter at udtale sig om Statens Forhold til Telefonsagen.

Indvendinger mod blandet Stats- og Privatdrift.

Det er ogsaa nærværende Komitees Mening, at en saadan Deling mellem Staten og private ikke vil vise sig praktisk og i Længden holdbar, og det saavel af tekniske som administrative og økonomiske Grunde.

Tekniske Hensyn.

I teknisk Henseende er det for interurban Telefondrift af lige stor Bigtighed, at Langlinierne og de ved samme forbundne Lokalnet og Apparater paa ethvert Punkt er i den bedste og fuldstændigste Tilstand. Det forbundne System danner et sammenhængende Hele — saa at sige eet Legeme —, og enhver Mangel af hvilket som helst Slags og i hvilken som helst Del, kan og maa virke forstyrrende paa den hele Drift. Der udkræves en vis Ensartethed i det hele Anlæg.

Gaar man ud fra vore nærværende private Anlæg, vil formentlig enhver indse, at denne nødvendige Forudsætning for et godt Arbejde mangler i væsentlig Grad. De kunne vel hver for sig arbejde nogenlunde tilfredsstillende, men skulde de bringes i indbyrdes Forbindelse i et større Antal, vil Drift vistnok meget snart vise sig, om ikke umulig, saa dog saa besværlig, at Hensigten, et hurtigt og paalideligt Meddelelsesmiddel, ikke opnaas.

Med den ringe Udstrækning, som de interurbane Telefonforbindelser hos os endnu have faaet, har man dog allerede Erfaringer for, hvor indskrænket Grænsen er for deres Virksomhed. For interurbane Telefonforbindelser kan i Virkeligheden kun de saa nylig anlagte Dobbeltlinier anses tjenlige.

De nu bestaaende Lokalnet ere Enkeltledninger, og Erfaring fra vort eget og andre Lande har saa afgjort vist, at saadanne ikke ere tjenlige til Forbindelse med Langlinier i nogen større Udstrækning, at dette kan anses som en af alle extendt Kendsgerning. Der maa altsaa Dobbeltledninger til ogsaa for Bynettene, det vil sige, samtlige Lokalnet, som skulde indbyrdes forbindes, maatte ombygges til Dobbeltledninger.

Man vil maaske mene, at da kan jo Ombygningen lægges efter en fælles Plan, og ved Lovbefalet Statsstilhyn samt en streng Kontrol kunde den fornødne Ensartethed m. v. tilvejebringes.

Men herved er at mærke, at Anlægene antagelig fremdeles i stor Udstrækning vilde blive udførte og bestyrede uden fornøden Sagtyndighed, og under disse Omstændigheder ville næppe Regler og Statskontrol kunne virke betryggende. Det er nemlig her i mange Tilfælde meget vanskeligt at paavise Manglerne, og selv om de kunde paavises, vilde det vistnok vise sig end vanskeligere at faa dem udbedrede. Det vilde sandsynligvis gaa her som i andre Forhold, hvor Staten skal drive en Virksomhed i Forbindelse med private Selskaber, at der i flere Henseender vil opstaa Vanskeligheder ved en saadan Fællesdrift, der tilsidst vil frembringe en Afvikling.

Et væsentligt Moment, som ogsaa maa fremhæves her, er Hensynet til Telefonvæsenets videre Udvikling i teknisk Henseende. Denne Udvikling paagaar fremdeles, og det vil blive fordret, og bør fordres, at man skal følge med i alle ny Fremfærd, men hvorledes skulde dette kunne ske ensartet og samtidigt med omtrent hundrede forskellige af hinanden og af Staten uafhængige By- og Bygdetelefonbestyrelser? Skal et tilfredsstillende Resultat her opnaas, maa den hele Ledelse forestaaes af fuldt uddannede Folk, og dette kan under vore smaa Forhold vanskelig opnaas af de mange særskilte Selskaber. Et eneste Selskab maatte da overtage den hele Telefondrift, og det kan hos os alene blive Staten.

Hvorledes Nødvendigheden af en Koncentrering i Ledelsen af dette Slags Drift af sig selv gør sig gældende med uimodstaalig Magt, selv hvor den aldeles ikke støttes af det offentlige, viser Eksemplet fra de forenede Stater i Nordamerika. Her, hvor alt er